

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

Pragæ, 1672

Caput 1. De Beatissimæ Virginis Nativitate, ac Infantia cum purissimæ
Conceptionis encomijs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

CAPUT I.

De Beatissimæ Virginis Nativitate, ac Infantia,
cum purissimæ Conceptionis encomijs.

Appropinquante Festo Nascentis Sacratissimæ Virginis, vidi oculis animæ hanc Dominam, instar puellulæ recenter natæ, unde intellexi; mihi à DEO præstandam specialem quampiam gratiã, ut consuevit, quod & factum est. Die siquidem antecedente Vigiliam Festi, dum vacarem recollectioni, mihi ostendit cimelia aurea, & lapides pretiosos elegantiores, quàm dici possit, vel cogitari. In his erat pretiosissimus, quem fixius fui intuita, torques aureus elegantissimus, habens lapidem pretiosissimum in medio, qui magnitudine adæquabat parvulum ovum, ad cuius similitudinem erat efformatus, & referebat colore purissimum rubinum, atq; vibrabat tales radios, & splendores lucis, ut videretur multo magis coruscare quavis lucidissimã stellã. Quia verò mihi Dominus non manifestabat, quidnam id rei esset, stupebam contemplando illum & cogitando, quid significaret. Aliquantò post mihi dixit Divina Majestas: Ista cimelia spectant ad desponsatam, ac recenter genitam, & significant præclarissimas, sublimissimásque virtutes, quibus exornavi ac locupletavi animam, & purissimum cor meæ Matris eo die, quo fuit nata. Hoc audito, fui repleta solatio, & mirata sum, expendens excellentissimas virtutes hujus Dominæ, quæ representabantur per illa pretiosa cimelia, præsertim charitatem, & amorem DEI, ac proximi, quo cor ipsius flagrabat, & quem significabat pretiosissimus rubinus, in medio aurei torquis collocatus.

§. I.

Duravit hic affectus usque ad ipsam Festi vigiliam, & subsequenter noctem; atque tum, postquam me dedissem orationi, vidi oculis animæ supereminen-

tem Virginem instar puellulæ, modo genitæ, formosiorè & splendidiorem, quam cogitari possit, cum corona aurea, quam gestabat in capite, radiantem ingenti splendore, & cimelijs ac torque ornatam, quæ præcedente nocte videram, & sacrum ipsius pectus exornabat cimelium, seu pretiosissimus lapis, qui erat in medio torquis, cujus mihi aspectus majora attulit dona, & gratias, quàm fuerint eatenus meæ animæ à DEO collatæ. Matutino deinde tempore postereæ diei, quæ erat ipsum Festum, rursum illam conspexi eodem modo, unde ipsius species fuit meæ memoriæ firmissimè impressa.

Alio Festo Nascentis ejusdem Virginis, vidi illam quasi infantulam modò genitã, in brachijs Sanctæ Annæ, adstante Sancto Joachimo. Flebat pupula amarè, ut tota videretur diffuere in lachrymas, neque tametsi illi Mater præberet ubera, conticescebat. Accepit ipsam Sanctus Joachimus, & blandiebat illi, quæ nihilominus eodem modo plorabat, quo ad usque conquiesceret veluti obdormiscens, ac tum eam reddidit Sanctæ Annæ. Ego mirabar, videns ipsam die tantæ lætitiæ, tanto plorantem, videbanturque etiam sancti ejus Parentes ignorare, cur fleret. Ad erant nonnulli Angeli ex ijs, qui sunt in Cælo sublimiores, & unus illorum mihi manifestavit causam istius ploratus, significando mihi hanc pupulam, jam inde ab ipsa sua nativitate fuisse præditam usurationis, ac magnã sapientiã, & singulariter à DEO illuminatam, ab eademque tunc illi clarissimè revelatum Verbum Divinũ incarnandum (non tamen dictum, assumendam ab eo carnem in ipsa) & quàm multa passurum esset pro hominibus, eorundemque ingratitude, nec non multa peccata, quibus esset offendendus tantus Dominus: atque istam fuisse causam illius ploratus. Post unam deinde horã,

horam, vel ultrà, conspexi rursus istam Dominam, in specie puellæ, sed adultiorem, quasi trimulam, mirum in modum speciosam, & stipatam multis Angelis, quæ me in meis afflictionibus solabatur tam sapientibus ac Divinis alloquijs, ut ostenderet se ampliùs esse, quàm puellam, accedensque ad me, amplexata me est, quo amplexu fui quodammodo internè immutata.

§. II.

ALio anno 1623. die Nascensis Sanctissimæ Virginis, vidi ejusdem Majestatem recenter natam formosissimam, & pulcherrimam, circumdatam innumeris tuniculis, contextis ex purissimo auro, ac mirum in modum refulgentibus, qui extendebantur per totum mundum, unàque stipatam plurimis sanctis Angelis. Proximè ipsius Majestatem erat infinitus numerus lapidum pretiosorum, aureorum elegantissimorum cimeliorum, ac gemmarum, ingentèsque splendores luminis, & claritatis, multi soles lucidissimi, nec non alij copiosi thesauri, qui omnes significabant maximas recenter natæ pupulæ virtutes. Post hanc Dominam stabant tres Divinæ Personæ, ac tenebant in suis manibus titulum, qui continebat illa verba: *Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te;* quibus indicabatur purissima ipsius Conceptio. Interea inceptorum instar vehementis grandinis decidere in terram Divini illi thesauri, in magna abundantia, & duodecim Angeli DEI adfuerunt perquam diligentes, & celeres, ut illos colligerent, ac deferrent ad thesaurum Ecclesiæ; erant autem superabundantia merita, quæ illa Sanctissima Domina in ea ætate habebat, & videbantur mihi tunc longè majora, quàm simul sumpta cæterorum Sanctorum. Sanctissima Virgo me aspiciebat blandissimè, & alloquebatur arcano modo, ut tantum videretur movere labia, dicebatque, se mihi adfuturam, & opitulaturam. Statim petivi à Sanctissima Virgine, ut mihi succurreret, seque faventem exhiberet, quod ipsum postulavi pro alijs, qui se mihi commendaverant. Dominus

autem mihi respondit loco suæ Sanctissimæ Matris: *Nè dubites, futurum, quidquid à me Sanctissima mea Mater petierit: & specialiter fiet, quod modo petis; datàque mihi suâ sanctissimâ benedictione, discessit à me.*

§. III.

Confirmatur hæc præcedens revelatio glorioso testimonio, quod de ista superbenedicta puellula mihi perhibuerunt sancti ejusdem Parentes. Dum die, quo recolitur purissima Conceptio Beatissimæ Virginis, agerem cum DEO (anno 1619) vidissimque prius gloriosam sanctam Annam, hæc mihi amanter dixit: *Amica, non potes intelligere, neque cogitando assequi, summum gaudium & jubulum, quo mea anima exultavit, quàm diu in visceribus meis tuli purissimam Virginem MARIAM, meam filiam; & illustrationes, quas habui à DEO ijs mensibus, ex quibus intelligebam id, quod ferebam in utero, esse quiddam valde admirandum ac Divinum, plurimum commodi ac boni allaturum universo mundo. Fuit autem MARIA Mater DEI purissima & concepta sine macula peccati originalis. Quidquid opponitur, abluat à vero, neque est credendum, sed nec dicendum ullà ratione.*

Solata me fui vehementer aliquot horis eò, quod audiveram à gloriosa Sancta Anna, agensque cum DEO, audivi suavissimam musicam Angelorum, laudantium ac magnificentium Immaculatam Conceptionem Beatissimæ Virginis, & subito vidi venientem cum magno Angelorum comitatu gloriosum Sanctum Joachimum Patrem DEI paræ, qui ipsam manu ducebat cum summa reverentia, & amore. Erat instar puellæ parvulæ, duorum ac dimidij anni, aut paulo ampliùs: veniebat autem hæc sacratissima pupula, quàm amabilissimè intuens suum sanctissimum Patrem, & vultu hilari, vicissimque Sanctus Pater ipsam intuebatur summo cum amore, & gaudio. Tota erat vestita auro, & lapidibus pretiosis, qui erant similes soli lucenti; vultus ejus, & capillus fuit elegantior ac pulchrior, quàm dici possit,

vel verbis explicari. Ingressa est hæc Domina meum cubiculum, quam statim sancti Angeli, qui apud me erant, humillimè & reverentissimè genibus humi defixis venerabantur: Domina verò illa, & Sanctus Joachimus ipsos aspexerunt jucundè & amanter: petita deinde venià accesserunt illam suo ordine, osculari pedes sanctissimæ Pupule; quod tamen ipsa, tergiversando non admisit. Cùm autem aspiceret suum Patrem, ille ei dixit: Filia, ac Domina mea, porrige tuam manum sanctis tuis Angelis. Tum extendit suam manum, quam habuerat aversam, applicueratque lateri ad cingulum, & illis porrexit, atque ipsi sunt eam reverenter osculati, & redierunt ad suum locum. Sanctus verò, & Virgo appropinquabant mihi, unde incipi multum turbari, & confundi; quod videns sanctus Joachimus, mihi dixit: Famula DEI, noli turbari, nec molestè ferre favores & gratias, quas tibi DEUS præstat, accepta illas cum solatio, & gratiarum actione. Et hoc dicendo sustulit ad sua brachia sanctissimam suam Pupulam, collocavitque illam supra lectum, in quo ego decumbebam infirma, & ipsa Domina convertit ad me oculos magno cum amore & charitate, dicens mihi: Quid habes, Amica mea? quid hic agis? ecce ego te amo, ob multas causas, & quia colis meam purissimam Conceptionem. Considera, quid à me velis, pete à me, quod volueris, quia ego sum ac ero tua Advocata & Patrona. Dum hæc verba audirem, & contemplerer eximiam hujus Domina pulchritudinem, atque cognoscerem magnitudinem donorum, & gratiarum sanctissimæ ipsius animæ, fui repleta stupore, ac delibuta solatio, dixique illi: Sanctissima Domina, ora pro me Dominum Majestatis, & pete ab illo, ut mihi det suam gratiam, suumque Divinum lumen, quò ipsum cognoscam, & amem ex toto meo corde: obsecro te etiam Domina humiliter, ut audias, quod tibi dicendum habeo nomine cujusdam Religiosi (quem ipsi nominavi) qui te suppliciter rogat, ut digneris esse ipsius Advocata, ac Patrona, oresque Dominum, ut illi det suam Divinam gratiam,

quã adjutus, ipsi in omnibus suis operibus placeat, ac serviat. Quod ipsum ego à te peto pro duabus personis. Faciam, quod mihi dicis, ajebat illa Domina, quàm libentissimè, ac instantissimè pro ea persona, de qua loqueris (quod, velim, illi significes) nec non pro alijs illis duabus, quia omnes plurimum amo, *eo quòd addicte sunt meæ purissimæ Conceptioni.* Et hoc dicto, strinxit brachijs collum hujus suæ famulæ, meque peramanter est amplexata, ac dixit mihi: Vale, Amica, usque dum revertar, quod non ità multò post fiet. Summum fuit meæ animæ solatium, quod cepit ex ista gratia, & quamvis fuerim turbata, quando ista Domina mihi appropinquabat, postea oscularar & amplexabar perquam reverenter & amanter ipsius manus, quas habebat elegantissimas, plenas annulis, jamque magnopere dolebam ob ejus abitum, ac absentiam: conformando me tamen Divinæ voluntati, dimisi illam ex meis brachijs, & Sanctus Joachimus ipsam sustulit in sua; statimque, dum inciperet abire, resonuit musica Sanctorum Angelorum, sicut initio, & videre fuit mirum spectaculum: quia cùm ità hæc Domina gestaretur à suo Patre, coepit in abitu resplendere instar Solis, atque taliter quasi deificari, ut prorsus videretur induisse Spiritum sanctum, & ipse intimè illi esse unitus, replens quàm cumulatissimè suis Divinis gratijs ac donis totam illam sanctissimam animam. Dum contemplerer hoc mysterium, & istam magnificentiam, cum maxima admiratione & solatio meo, conjeci oculos etiam aliò; ubi vidi ingentem cohortem diabolorum, qui toti erant armati, & ferebant hastas mucronatas atque cuspidatas, ac edebant gestus quosdam truculentos, moliebanturque assultum aliquem crudelem ac terribilem, ut viderentur agi in rabiem, velleque invadere illud sanctissimum mysterium; quod tamen nullà ratione poterant, quia erant quasi vincti & ligati, ac impotentes ad invadendum. Quamvis autem quidam diabolus major ipsos animaret, & compelleret, ac vexaret, ut agerent, quod ipsis esset agendum, nihilominus reddebantur magis impoten-

potentes, & imbecilles, magisque deficiebant viribus. Mirata sum vehementer, videndo istam ferociam diabolorum, & intellexi rem hanc esse quandam figuram, quã representabatur id, quod accidit in mysterio purissimæ Conceptionis Domine Nostræ.

Post hoc redij ad contemplandum mysterium, cui mea anima erat intenta, & vidi hanc Sacratissimam Dominam prædicto modo discedentem, cum sanctissimo suo Patre, comitante eos, ipsisque interueniente magnâ multitudine Angelorum, qui procedebant bini longis Ordinibus, & omnes erant speciosissimi ac fortissimi, armati splendidissimis armis, gestantes in humeris hastas. Hi Domini antecede-

bant istam Reginam, Filiam, & Sponsam magis Regis, ac Domini Majestatis. Sequebantur autem eandem alij multi in specie Principum, & gravissimorum Dominorum, ac Magnatum, omnes candidissimis armis instructi, portantes diversa symbola virtutis ac fortitudinis in suis humeris. Hoc modo, & cum hac tanta, tamque sublimi Majestate, quæ non potest verbis exponi, vel explicari, progrediebatur ista Domina, sustentata brachijs sui Patris, quam abeuntem vidi, donec paulatim, me magnopere mirante ac stupente, meo eriperetur conspectui illud sacrum mysterium. Benedictus sit DEUS, in omnibus operibus suis! Amen.

CAPVT II.

De Præsentatione Beatissimæ Virginis in templo, unâque laudibus ipsius Immaculatæ Conceptionis.

§ I.

Ostquam aduenisset mensis November, triduo vel quadriduo, ante festum Beatissimæ Virginis in Templo Præsentatæ, ferebam illam semper in meæ animæ oculis, instar triennis puellulæ, sentiens in meo corde tam ardentem amorẽ erga istam sanctissimam Virginem, ut illum non possem dissimulare. Cum ergo adesset ipse dies festus, manẽ tempore meæ recollectionis, inspiravit mihi Dominus novum quendam modum Orationis, quẽ à multis jam annis non usurpaveram, ut meditando ac discurrendo mihi in memoriam revocarem gloriosam Sanctam Annam, Matrem Domine Nostræ, & Sanctum Joachimum ejus Patrem, quos mihi imaginabar sollicitos ac diligentes obire suam domum, ut providerent necessaria pro præsentanda sua sanctissima Filia in Templo, quam animo constanti & generoso ac obfirmatissimo volebant offerre,

atque dedicare obsequio sui DEI ac Domini, à quo ipsis fuerat miraculosè donata; erantq; parati, ad majorem ipsius gloriam, carere ingenti solatio, quod capiebant ex convictu talis Filie, quam merito intimè diligebant. Agnoscebam in istis gloriosis Sanctis, hinc firmum propositum, inde verò magnam difficultatem ac dolorem, propter jacturam boni, quo privabantur, ob sanctissimæ Filie suæ absentiam; & ista expendens, laudabam ac benedicebam eorum fortitudinem, & constantiam, unâque vehementer condolebam, & compatiebar ipsorum afflictioni, multò verò magis, quando deinde consideravi redeuntes illos gloriosos Sanctos solos, relicta sanctissimâ Virgine in Templo, non absq; grandi cordium suorum dolore, quapropter incepi lachrymari. Tunc mihi dixit Dominus: Sufficit, cessa, nec ultra progrediaris. *Volebat enim eam elevare à solito ipsius modo orandi, sicut consueverat.* Statim cessavi, & mansi satis diu abstracta, deinde sustuli oculos animæ, & vidi sanctissimam Virginem, in statura triennis puel-